

[Industriministeren]

toriserede revisorer, af andre statsautoriserede revisionsvirksomheder samt af fonde, der alene har til formål at eje statsautoriserede revisionsvirksomheder. Dog kan medarbejdere, der ikke er statsautoriserede revisorer, herunder tidligere ansatte, der har erhvervet ejerandelene som led i en medarbejderordning, eje op til 30 pct. af kapitalen i virksomheden, såfremt den drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Tilsvarende regler foreslås for revisionsvirksomheder, der er omfattet af lov om registrerede revisorer.

Der er tale om en udbygning af de forbud, der i dag gælder mod, at statsautoriserede og registrerede revisorer driver virksomhed sammen, og mod, at en statsautoriseret revisor, der ikke har deponeret sin beskikkelse, tager ansættelse hos en registreret revisor. Forbudene er begrundet i de uddannelses- og virkemæssige forskelle, der er mellem statsautoriserede og registrerede revisorer. Så længe der er klare uddannelsesmæssige og kompetencemæssige forskelle mellem de to revisorgrupper, vil det blandt andet kunne være vildledende for omverdenen, hvis der ikke er en klar adskillelse mellem de statsautoriserede og de registrerede revisorer.

Det foreslås beskrevet i selve loven, hvilke arbejdsopgaver der falder ind under begrebet revisionsvirksomhed. Revisionsvirksomhed omfatter revision samt rådgivning og assistance i forbindelse hermed og inden for tilgrænsende områder. Lovforslaget indebærer ikke en begrænsning i revisors adgang til at udføre revision og rådgivning for samme klient f.eks. om skatteforhold. Revisorkommissionen har anbefalet, at en sådan regel ikke indføres blandt andet ud fra den vurdering, at revisors adgang til at udføre rådgivningsopgaver for sine klienter er af væsentlig samfundsmæssig betydning. Revisors rådgivning spiller en vigtig rolle for virksomhederne – navnlig de mange små og mellemstore virksomheder.

Revisorkommissionen foreslås udvidet med 2 medlemmer, der er registrerede revisorer, således at kommissionen fremtidig også kan bistå Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med administration af lov om registrerede revisorer.

For så vidt angår forholdet mellem revisor og en bestemt klient, indeholder lovforslaget flere stramninger.

For det første må revisor ikke udføre revision eller afgive erklæringer, hvis klienten har nogen form for økonomisk interesse i revisionsvirksomheden.

For det andet må en revisionsvirksomhed i et regnskabsår ikke have en større del af omsætningen end 15 pct. hos en klient. Samtidig skal det samlede honorar, der er udbetalt til den revisionsvirksomhed, der udfører den lovpligtige revision, oplyses i årsregnskabet, tillige med hvor stor en del heraf, der angår andre ydelser end den lovpligtige revision. Har revisionsvirksomheden dattervirksomheder, skal eventuelle honorarer til dattervirksomhederne medregnes.

For det tredje skærpes reglerne for revisors honorarberegning, således at honoraret ikke må gøres afhængigt af et projekts gennemførelse, det økonomiske resultat eller anden økonomisk konsekvens af arbejdet. Eksempelvis må revisors honorar i forbindelse med påtegning på et prospekt ikke gøres afhængigt af, om projektet bliver solgt, eller til hvilken kurs projektet bliver solgt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler. (Ophævelse af bestemmelser, der alene har til formål at begrænse forbrugernes adgang til køb på kredit).

(Lovforslag nr. L 152).

Dette lovforslag vedrører nogle regler om forbrugernes adgang til køb på kredit, som blev indført i 1986 i forbindelse med den såkaldte kartoffelkur. De nævnte regler har udelukkende det sigte at begrænse forbrugernes adgang til køb på kredit.

Ifølge lovforslaget foreslås disse regler ophævet.

Lovforslaget går således ud på dels at ophæve kreditaftalelovens regler om særlige kreditvilkår i kreditkøb, dels at nedsætte lovens mindsteudbetalingskrav i forbindelse med kreditkøb med ejendomsforbehold fra 30 pct. til 20 pct.

[Justitsministeren]

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven. (Undtagelse af visse ejendomsforbehold fra tinglysning i bilbogen).

(Lovforslag nr. L 153).

Formålet med dette lovforslag er at undtage ejendomsforbehold i nye, uindregistrerede biler m.v. fra tinglysningslovens regler om, at tinglysning i bilbogen er en betingelse for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning.

Lovforslaget tager navnlig sigte på såkaldte konsignationsforbehold, som i vidt omfang aftales ved bilimportørers levering af fabriksnye køretøjer til bilforhandlere med henblik på videresalg. Disse ejendomsforbehold er i praksis uden betydning for bilkøberne, fordi de alene tjener til at sikre importørens ejendomsret over for forhandlerens retsforfølgende kreditorer, indtil bilerne er videresolgt. Kravet om tinglysning af konsignationsforbehold vil imidlertid på grund af øgede afgifter m.v. kunne medføre en forhøjelse af udsalgspriserne med over 2.000 kr. pr. bil.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelse omfatter som udgangspunkt ethvert ejendomsforbehold i de køretøjer, som er nævnt i tinglysningslovens § 42 c, indtil det pågældende køretøj registreres i Centralregisteret for Motorkøretøjer for første gang. Det foreslås, at tinglysning ikke skal være en betingelse for, at de pågældende ejendomsforbehold kan være beskyttede mod retsforfølgning. Der ændres ikke ved de øvrige betingelser, som efter almindelige formueretlige regler skal være opfyldt, for at et ejendomsforbehold kan gøres gældende over for retsforfølgende kreditorer.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme. (Undersøgelse for og udryddelse af rotter på skibe m.v.).
(Lovforslag nr. L 156).

Lovforslagets formål er at skabe klar hjemmel til at udstede regler, hvorefter undersøgelse for og eventuel udryddelse af rotter på skibe overlades til en autoriseret rottebekæmper, og hvorefter skibet bærer den fulde udgift i forbindelse hermed. Herved fritages de statslige told- og skattemyndigheder for disse praktiske opgaver, samtidig med at betalingsforholdene bringes i overensstemmelse med, hvad der gælder i de fleste udenlandske havne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler. (Regler om markedsføringstilladelser, lægemiddelovervågning m.v.).

(Lovforslag nr. L 157).

Lovforslaget har til formål at implementere tre EF-direktiver på lægemiddelområdet. Med lovforslaget etableres en decentral godkendelsesprocedure baseret på princippet om gensidig anerkendelse. I tilfælde af uenighed mellem Sundhedsstyrelsen og sundhedsmyndighederne i et andet medlemsland om godkendelse af et lægemiddel træffes afgørelse i tvisten efter en særlig voldgiftsprocedure. Lovforslaget tilpasser samtidig de gældende regler i overensstemmelse med EF-forordningen om lægemiddelvurdering, hvormed der etableres en obligatorisk central godkendelsesordning for visse innovative lægemidlers vedkommende.

Lovforslaget indfører pligt for virksomhederne til at indberette bivirkninger til myndighederne.

Virksomhederne får endvidere pligt til at ansætte en særlig sagkyndig, der er ansvarlig for varetagelsen af virksomhedens forpligtelser med hensyn til bivirkningsovervågning.

Et lægemiddel vil fortsat kun kunne bringes på markedet her i landet, såfremt det forinden har været underkastet en faglig vurdering og godkendelse. Efter lovforslaget kan denne markedsføringstilladelse udstedes enten af Sundhedsstyrelsen eller for visse innovative